

Pluj, obláčku

Text: Jenda Korda

Hudba: Arnošt Mošna

Volně

1. Lovec ryb zná jen sychravá rána, na moře když volá lodní zvon,
2. O-bě-ti si moře ne vy - bí-rá, jejich počet určil ži-vot sám,

ša-lu-pa je rychle do vln hná-na, hned jak dozní je-ho tón.
ni-kdo ne-ví kdy, a ja-ká mí-ra, ne-u-nik-ne ná-star - hám.

S harpunou na přídi spěje k cí-li, z nebezpečí nezná ú-ni - ku,
Když hučí svou krutou serenádu, ja-ko-by se chechtal ďáblů chór,

jen večer, když harmonika kvílí, zpívá partě loďní - ků.
při poslední poctě kama - rá-du, nesměle zní plavců sbor.

Ref.: Pluj, o-bláčku pluj, do ši-ré dá - li za ob-zor

zlato-růžo - vý, něko - ho tam pozdravuj. Pozdravuj, pluj dál, jak ta

lod' po vlnách bí-lých, té, již jsem srdce o-de - vzdal, o mém

stesků vypra-vuj. Řekni, ať na mě nečeká, má cesta že je daleká,

da-le-ká a nebezpečná, ne-ko-neč - ná - á - á.

Pluj, obláčku pluj, do ši-ré dá-li, ten z moře těžko se vra -

cí, kdo s nímspojil osud svůj. svůj.